

"SJUK" HUMOR I HYGIENISK FÖRPACKNING

NR 6

DEC. 1963

MAD

1:90

OMS. INRÄKN.
(OFÖRSKAMT BILLIGT)

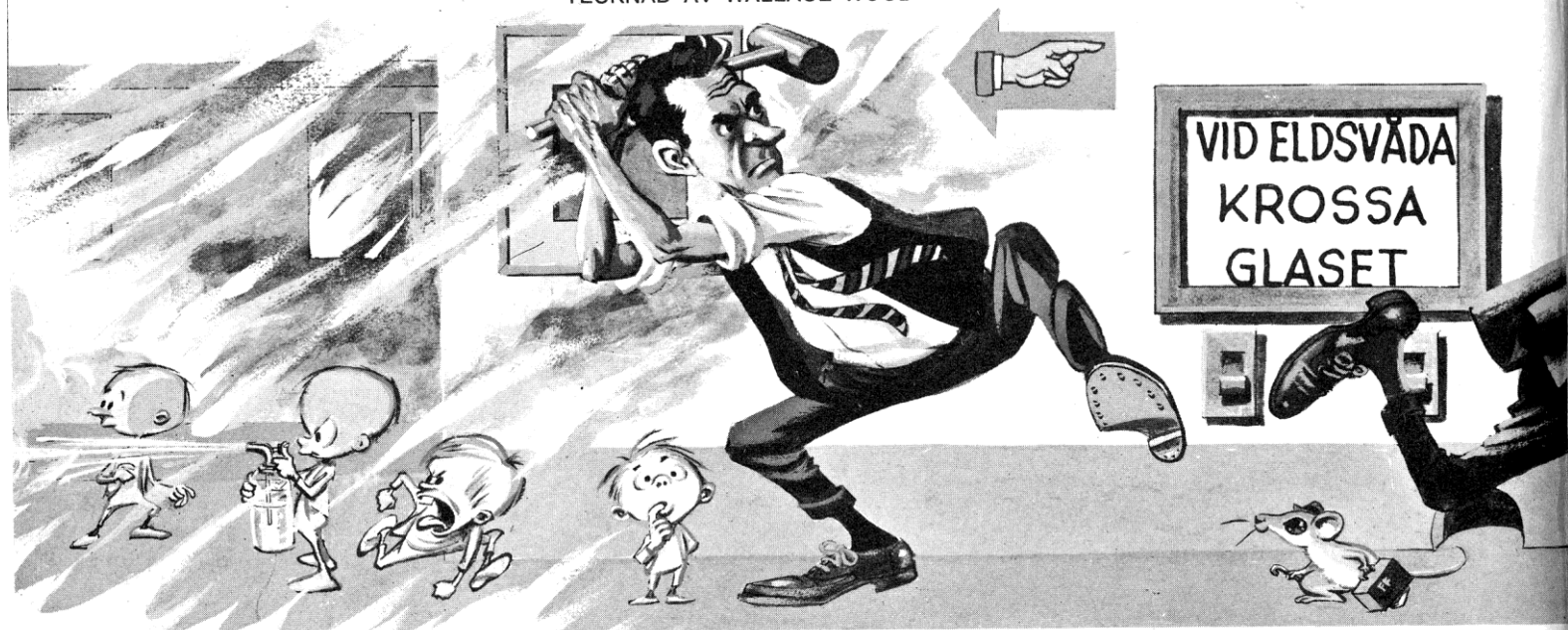

I
DETTA
NUMMER
:
THE
SIGGE
FÜRST
STORY

ELDEN ÄR LÖS!

TECKNAD AV WALLACE WOOD

MAD

Redaktör: Lasse O'Månsson. Ansvarig utgivare: Rolf Janson. Red.sekr.: Bengt Sahlberg. Adress: MAD, Holbergsgatan 95, Fack 315, Bromma 3. Tel. red.: 87 52 24, exp.: 87 15 95. Postgiro: 60 84 00. MAD utges varannan månad med tillstånd av E.C. Publications, Inc., N.Y. Prenumerationspris för 6 nr: 10 kr. För insänt, ej beställt material ansvaras ej. Brev till MAD förutsätts vara tillätna för publicering om inte annat angivits. Tryckt av AB Ahfeldt & Frank, Hålsingborg 1963. I USA utges MAD av William M. Gaines och den amerikanske redaktören heter Albert B. Feldstein.

NR 6 DECEMBER 1963 ÄRGÅNG 4

INNEHÅLLER BL.A. DESSA BUDSKAP

VARUDEKLARATION

En uppmärksam läsare har anmärkt på att den inte kunnat finna någon VDN-stämpel i MAD.

Nej, just det. Vi tror inte att VDN-märket säljer. Där säjs bara en massa obegripligheter i procent om hur grejen tål regn, gräs, välling och världskrig. Inte ett ord om funktionsdugligheten när det så väl räcker med två små ord: BRA eller DÅLIG. Vi har därför i stället skickat ett exemplar av MAD till fru Willy Maria Lundberg på Expressen för att få bättre reklam. Om hon går hårt åt den? Än sen. "Huvudsaken är inte vad dom skriver, utan att dom skriver", har någon sagt. Jag har inte Pelle Holms "Bevingade ord" till hands, men jag vill minnas att det var överste Stig Wennerström.

Fru Lundberg har alltså fått en MAD, och med anledning av den aktuella insändaren stötte vi på. Jag gick upp till henne på Expressen och undrade:

— Nå?

— Uhhjöl! ähltr usshlj töhpå tehläsch attren, svarade hon. (Ja, hon hade en klädnyppa i näsan när hon läste sin MAD, så vi får antagligen ingen bra procentsiffra i lukt.)

Men slutredovisningen kommer nog.

Till dess kan vi bara meddela, att vi planerar en mängd förbättringar i fråga om förpackning och utförande av MAD. Sålunda inbillar vi oss att det nummer vi tänker ge ut i tubform kommer att vinna gillande.

Lika praktisk och lättillgänglig blir också MAD i sprayflaska.

Vi har också räknat med att till nästa sommar komma med en MAD for MEN, då tidningen är konstruerad som en roll-deodorant att begagnas före sänggåendet. Innehållet går in via huden — skönt, kul, modernt. Under natten svettas ni ut bokstäverna, så sedan ni duschat av dem är det ingen risk att den satiriska biverkningen skadar er.

Och ingen kan väl klaga på vår hygieniska plastförpackning av detta nummer?

I saltsyreduschrummet

Lasse O'

DET VÄRSTA 5

En s't'r om en t'd'k'i't som gör s'm'm'n'r'g av a'a a't'k'ar och p'b'i'e'ar dem i e'kla ord så att t'd'k'i't'ns lä'ar' ska ku'a fat'a det e'kl' i i'ehå'tet.

VÄLD I TV 10

MAD förutspår att våldstendenserna i TV kommer att sprida sig till de mest skiftande program, och därför slår vi tillbaka. Vi reagerar med en våldsamt grym satir!

NYA LEKSTADGAN .. 20

Vi tror inte att NTF:s nyttiga slogan om att vara vänner på vägen s.a.s räcker till. Bör vi inte också införa ett lekmoment i bilandet? Jo.

KVINNOR 22

Kvinnliga läsare kanske efter läsningen av den här artikeln fryser, rycker på axlarna och säger att: "Javisst, men än sen då? Vi är gjorda av mannens revben!" Fel! Det är ett gammalt tryckfel! Det ska vara räbven.

ÅK MED MAD! 27

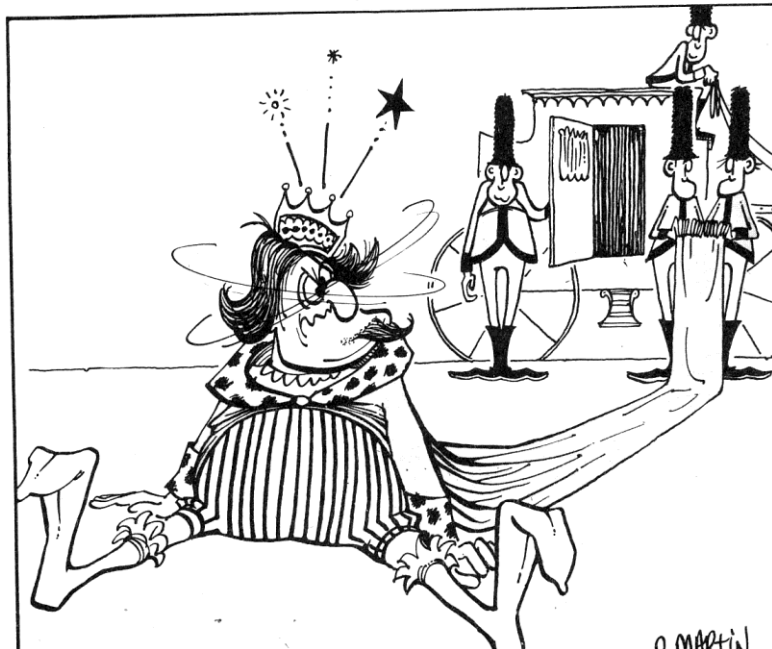
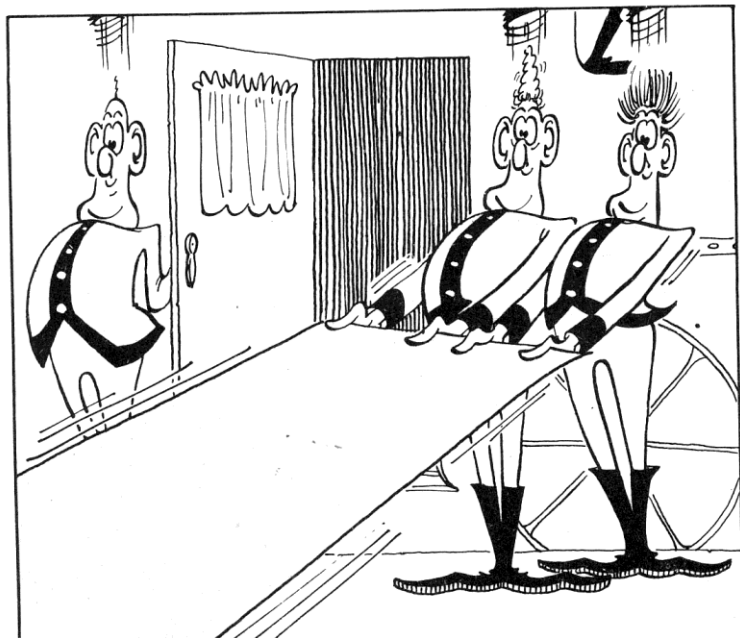
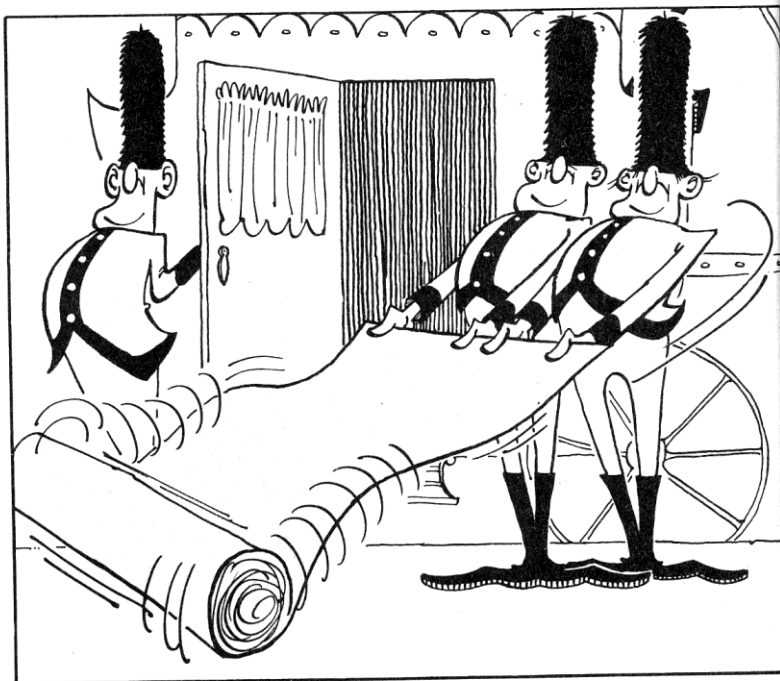
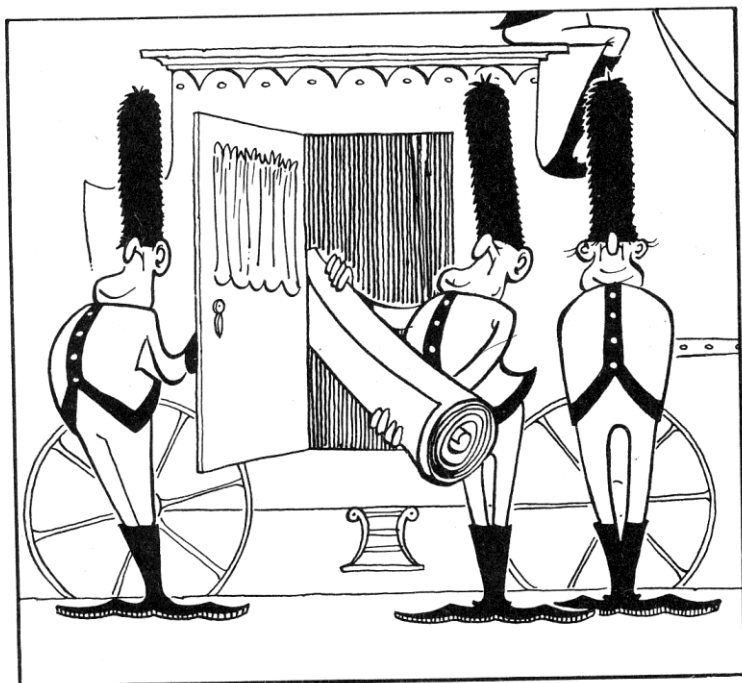
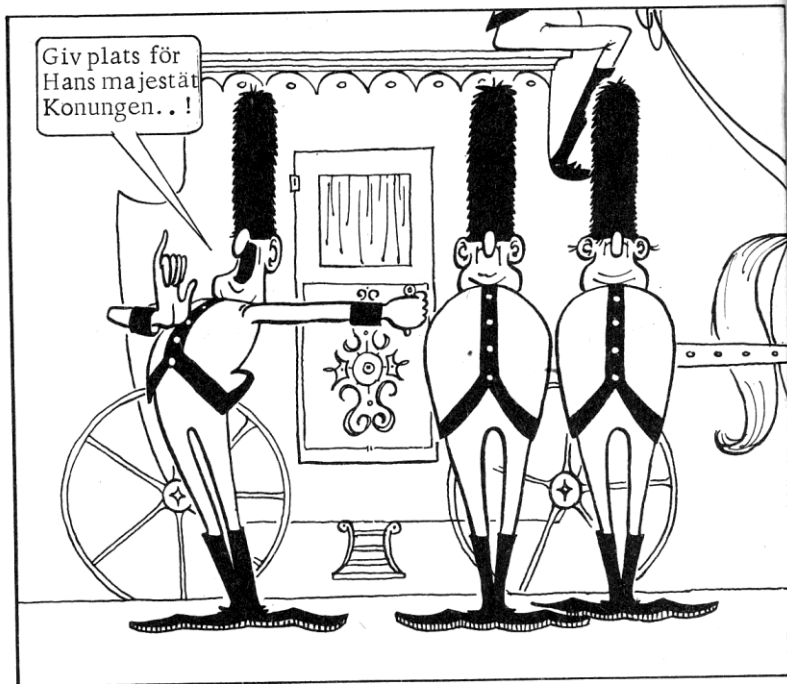
Om ni fundera på att göra en långresa på er semester så bör ni ta del av MAD:s upplysande artikel, genom vilken ni kan lära er att spara en massa pengar. Genom att stanna hemma.

FORUM FÖR FÄRSKALLAR.. 34

Svensken har av allt att döma ett trängande behov att demonstrera sin okunnighet i att stava och skriva svenska. Av någon anledning får MAD alla dessa prov. Vad väntar dom på? Svar på esperanto?

NÄR KUNGEN KOM TILL STAN

KONdensERAD MJÖLK:

Och här presenterar MAD sin version av det berömda månadsmagasin som en gång stolt vägrade införa annonser och numera är överfullt av annonser... som en gång hade en förteckning över innehållet på framsidan, och numera har denna förteckning på baksidan... och som en gång var ganska corny tidskrift, och som numera är om möjligt ännu mera corny, nämligen...

Dec. 1963

Det Värsta

ur Reader's Digress

Vad er hund bör veta om sex	12
Bygg Er en egen vulkan	16
Är jorden verkligen inte platt?	22
Hurra för kristendomen!	27
Uppmuntrande besked från cancerforskarna:	33
Cigarretter är inte fettbildande	36
Våld kan vara roligt	40
Själslig balans — ett sjukdomssymtom	44
Veteranerna från Waterloo — en glömd minoritet	49
Evigt liv — men sedan?	59
Krig är grymt	64
Mjolk är gott	79
Gymnastik är nyttigt	72
Blondiner är dumma	84
Kameran ljugar aldrig	89
Försvårar tredje världskriget ett fjärde?	97
Bör scoutrörelsen överta rymdforskningen?	102
Överbefolkning — ett problem?	119
Är Jules Verne verksam i Ryssland?	

MÅNADENS BOK:

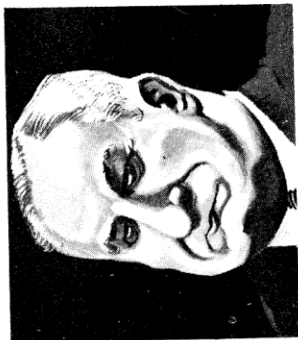
Hur skall Biggles kunna leva på sin folkpension?	128
Av Kapten W. E. Johns	

Skratt är lika bra medicin som penicillin, 24 — Humor i uniform, 51 — Humor utan uniform, 86 — Humor i krigsrätten, 106 — Minska ert ord-förråd, 130 — Den bilolyckan glömmar jag aldrig, 144 — Elva kul sätt att sänka sin standard, 157 — Skapar möbler neuroser? 199 — Har Hitler funnits? 236.

TECKNAD AV JOE ORLANDO

Mänsklig- hetens eko

AV SELWIN R. ZABINDIN
President i Consolidated Money, Inc.

En gång satt en berömd författare bredvid en gråhårig dam ombord på ett jetflygplan. Författaren lutade sig fram mot kvinnan, log och viskade: "Mänsklighetens eko är okuvligt."

Varvid den rara gamla damen blinkade skämskt och svarade: "Nästa torsdag, kanske."

Vad, frågar ni nu, har en dylik crazyanknedot att skaffa som ingress till Det Värsta's rekommendationsartikel på omslagets andra sida? Ja, inte vet jag! Men de brukar börja så, och varför skulle jag vara annorlunda?

Varför är jag en hängiven läsare av Det Värsta?

Jo, därför att dess redaktion har en beundranvärd förmåga att gå igenom långa artiklar och sedan välja ut avsnitt som de anser intressanta och hoppa över de avsnitt de anser ointressanta. Detta är begåvad redigeringsteknik.

Det är också simpel och förolämpande censur.

Men som jag är en jäktad och strängt upptagen affärsman, har inte tid att läsa längre artiklar, och därför låter jag Det Värsta välja ut vad jag bör läsa. Det är tecknet på en realistisk, tidsbesparande och kunskapsstörstig medborgare.

Det är också tecknet på verkligt djupgående okunnighet.

Jag kan inte säga hur förtjust jag är i denna förmåliga tidskrift. Och ännu mer förtjust är jag att det är just jag som får disponera det här utrymmet bland många hundra andra affärsmän, som också ivrar för att på denna plats få puffa för sitt företag och därmed spara in tusentals dollar i reklam.

Den här rekommendationen, som allt annat jag gör i och utanför affärslivet, kommer rätt från hjärtat. Jag kunde inte känna uppriktigare och starkare för det... ens om jag hade skrivit det själv.

Hur jag stillar min oro och ängslan

Alla behöver vi lösning och utlösning för all stress,

alla påfrestningar och krav och all

gnagande ovisshet

som möter oss i det tjugonde år-

hundradet. En husmor

bjuder oss ett inspirerande svar.

Sammandrag ur

Lamplighet Magazine

(Där den kommer nästa månad, eftersom vi smugglade dit den först.)

FRANCIS KVORTZ

I likhet med de flesta människor i den ovissa atomåldern var även jag uppfylld av livets alla tvivel och farhågor.

De förföljde och plågade mig dagarna i ända. Det var en ständig känsla av otillräcklighet inför uppgiften att ta hand om min familj, vår guldfisk och våra undulater.

Men så en dag, efter år av själsliga plågor, fann jag slutligen hur jag skulle kväva denna oro och hur har inte detta varmt mänskliga botemedel sedan fullständigt föränd-

rat mitt liv som maka, moder, deltidsveterinär och människa!

Två gånger om dagen, under de brädeste timmarna i hushållsbestyren, lägger jag ifrån mig allt arbete, tar av förklädet och sätter mig ned på en soffa. Det första jag gör är att meditera. Jag tänker på mitt föregående liv, mitt nuvarande liv, och på vad framtiden månde bära i sitt sköte. Jag tänker på mitt hem, min man, mina barn och det liv vi lever tillsammans. Jag tänker på de djupa, rörande, mänskliga artiklar jag läst i Det Värsta, vilket har erinrat mig om dessa välsignelser.

Och så, med ens, uppfylls jag av en varm känsla. Den får mig att glömma allt som hänt mig den dagen. Den får mig att känna mig levande, medveten om min omgivning, beslutssam i mina handlingar. Det känns som en stor sten fölle från hjärtat. Lättad är jag så redo att med friskt mod ta ett nappatag med livet igen. Hur jag stillar min oro och ängslan? Jag kastar upp.

DEN

MÄNNISKAN GLÖMMER

JAG ALLTID

SAMUEL QUINTZ

Ingen av oss i Sackinaw, Kentucky, kommer att glömma vår pappas excentriska far. Vilken oförglömlig människa denne högst personlige gamle man ändå var! Han var en sådan obetalbar gammal filur att vi gav honom ett öknamn. Vi brukade kalla honom "farfar". På något vis passade det namnet in på den originelle gamle kurren. Min farmor hade emellertid ett eget smeknamn på honom, vilket inte var mindre träffande. Hon brukade kalla honom "Harold", vilket alltid lockade oss att skratta.

Jag glömmar aldrig den gången när farfar första gången träffade min blivande hustru, Alice.

"Nå vad tyckte du om henne, farfar?" frågade jag, beredd på ett av hans vanliga dräpande svar.

"Hon verkar ganska söt, Sam", sade han gravallvarligt. Jag förmodar jag fått en chock, om jag

inte varit van vid hans upriktiga kommentarer.

När han var hungrig gick han alltid ut i köket och vällade stor uppståndelse med syrliga frågor som: "Kan man få nåt att äta nu, tro?" Och skulle han t. ex. sätta på sig ett par skor, så kunde man vara övertygad om att den excentriskaste gamlingen först tog på sig ett par strumpor.

Dagen innan han fyllde 84 år hade vi besök av gamle doktor Barnes som gick in i farfars rum för att hälsa. Döm om vår förvåning när han berättade för oss att farfar varit död i två år.

"Inte undra på då att han inte rörde maten förra påsken", sa farmor.

Vi begravde farfar. Det skulle han själv ha önskat, han var sän-

På något vis är det sig inte riktigt likt i farmors hus nuförtiden. Jag kan inte komma på varför.

Humor i uniform

NÅGOT ALLDELES enastående hände mig under andra världskriget när jag var stationerad på Filippinerna. En dag, just före en viktig strid, klagade jag för min sergeant och berättade att jag hade hemlängtan. Han sa mig hur jag skulle göra, och jag packade mina grejer och tog ett plan direkt till Hollywood.

När jag hämtades av militärpolisen en månad senare och fördes tillbaka, sa sergeanten: "Va in i %&!+§ü& (togt det åt er?)"

"Men jag berättade ju förra månaden att jag hade hemlängtan", påminde jag honom.

"Visst", sa han, "och jag sa till er att gå till fältprästen. Fältprästen, förstär ni, är soldatslang för 'Oj då, e de så illa ställt?' — Åh, ni menar fältprästen", sa jag och började flina. "Och jag som tyckte ni sa ELVIS Presley!"

Alla skrattade så eldsamt att det tog exekutionspatrullen gott och väl halvtimmen innan de kunde hålla sina gevär stilla.

Menige Saul Fleeble
(Arlington-kyrkogården)

I JUNI 1944 var jag förlagd i Egypten till något våldsamt lustigt inträffade. Min vän sergeant Paul C. Dem, en storrädd karl, som var över 190 och som vägde 114 kilo, kom snyftande in i vår barack.

"Jag har just fått ett brev från min fru", sa han och försökte hålla tårarna tillbaka. "Hon har slit vårt hus, alla våra tillhörigheter, tagit våra fem barn och stuckit i väg med en svartabörskille."

Plösligt började jag le. Så brast jag i skratt och mitt skratt övergick i ett hysteriskt anfall. Jag vek mig av skratt, rullade runt på golvet och höll mig för magen och skrattade så jag nästan dränkte mig i skrattårar.

Sergeant Dem tittade allvarligt på mig och sa: "Vad är det nu för roligt i att få ett sånt brev från sin fru?"

"Men... men förstår ni inte...", "Den där svartabörshajen följde bara ett gammalt vitt talesätt: 'Allt vad I viljen att människorna skola göra eder, det skolen I ock göra Dem!'"

När sergeanten gick ut någon minut senare skrattade jag fortfarande medan jag undan för undan plockade upp 14 av mina tänder.

George "Gummy" Plinge
(f. d. demokrat)

I JANUARI 1945 blev vår infanteridivision beordrad att besätta en viktig bergstopp i Italien. Vi anföll i gryningen, kom halvvägs upp men tvingades ta till reträtt på grund av den häftiga granatelden. Antalet sårade var stort på båda sidor. Tre timmar senare anföll vi igen, och även denna gång var granatelden häftig. Men vi beslöt att slå oss igenom spärren för att få kontroll över bergstoppen. Förlusterna blev stora på båda sidor.

När jag läser igenom denna anekdot kommer jag underfund med att den kanske inte är lika rolig som de som brukar stå i Det Värsta, men jag skickar i alla fall in den.

Hursomhelst är det många krigsveteraner som anser att krig inte är särskilt roligt.

Charlie Frank (Krigsveteransjukhuset)

I Vår Herres krage

UNDER EN BILTUR genom New Mexico förra sommaren fann min fru och jag en wigwam vid sidan av vägen. Utanför denna satt en till synes autentisk indian, grant målad och bärande en färggrann fjäderskrud. Vi stannade bilen och närmade oss honom. "Fråga med teckenspråk om han säljer suvenirer", sa min fru viskande.

Jag pekade med ett finger mot honom och sa: "Ni..." och så höll jag upp ett glittrande glashalsband framför honom. Så tog jag upp en del pengar och höll dem försiktigt framför hans ansikte. Indianen log blekt och tittade först på mig och sedan på min hustru.

"Ugh!" grymtade han.

Som gamla Det Värsta-läsare blev vi fullständigt stumma av häpnad. Det var inte bara det att han inte talade perfekt engelska, utan vi kom underfund med att han inte ens var från Brooklyn!

Marvin Zults (Worcester, Mass.)

JAG BESÖKTE NEW YORK för första gången och beslöt att ta min första tunnelbaneripp. Så jag steg på tåget vid Times Square en vardag kl. 17. Det är överflödigt att påpeka att tåget var packat med folk som alla knuffades och trängdes och så hårda ord. Emellertid varseblev jag en sympatisk äldre man, som stod mitt i trängseln med ett vänligt leende på sina läppar.

Jag trängde mig fram genom mobben av skrikande, svärande och svet-

tiga passagerare och kom i närheten av den leende gentlemannen och yttrade: "Förlåt mig, min herre, men jag kan inte hjälpa att jag lagt märke till hur fryntligt ni tycks ta denna vedervärdiga tunnelbaneresan. Hur kan det komma sig att ni kan ta det hela med så gott humör när alla andra omkring er bara hetsar upp sig till ilska och dåligt humör?"

Den gamle mannen klippte med örnen mot mig och knackade med fingret mot pannan och sa stilla: "Jag är sjuk!"

Mel Haney (Cokeville, Wyo.)

FÖR NÅGRA VECKOR SEDAN på Daytons hundfångargård i Ohio mottog vi detta brev, präntat med banrsliga bokstäver:

"Besta hundfångare!

Mitt namn är Joey Harris och jag är sju år. Varje da ser ja hur ni fångar in hundar och gasar ijel dom.

Iställe för å gasa ijel dom kunde ni vara snella och ge en till mej. Ja ska elska han och ta han om han å leka me han even om de är enn mager liten hunnracka.

venligen
Joey"

Inte ett öga var torrt på hela hundfångargården när vi formulerade följande svarsbrev till lille Joey:

"Nej!"

Herman Bruger (Dayton, Ohio)

Hur jag överlevde min mun

En medelålders kvinnas tappra kamp mot en av mänsklighetens besvärligaste sjukdomar.

Sammandrag ur

The American Medical Journal

AV SARAH MOSH

som hon berättade det för

Dr Morris Fishbein

som inte hörde på.

NÄR JAG KNAPPTE igen blusen på doktors mottagningsrum stockade sig i halsen på mig.

"Säg mig rent ut, doktorn", sa jag "Mrs Mosh", sa han stilla, "mina prov pekar utan tvivel på att Ni lider av ett allvarligt fall av spruckna läppar. Såväl i de övre som i de undre labila regionerna."

Jag lutade mig framåt och grep så hårt om skrivbordskanterna att mina knogar vitnade. "Hur... hur länge... drö-dröjer det tills... tills det hela är över?" stammade jag.

Han ryckte på axlarna. "En vecka kanske. Eller en månad. Det kan ta hela vintern. Sen kan det komma tillbaka om ett år. Vi vet så lite om det här. Men oroa er inte!"

Oroa mig inte! Jojo! Jag stappade hem som i trance. Så snart min man såg mig förstod han. "Sarah", sa han tappert, och höll tårarna tillbaka, "du måste kämpa mot det här. Och jag skall hjälpa dig."

"Du?" Jag skrottade bittert. "Vad kan du göra? Vem kan göra nåt?"

Vad doktorn än såg så var det, om än i en sprucken lupp, en sprucken

läpp! Det måste ha sin gång! En vecka, en månad, hela vintern! Och sen kan det komma ännu ett år."

"Med hjälp ska vi klara av det", sa min man och såg uppåt.

"Du menar...", sa jag och följde hans blick uppåt.

"Ja!" sa han och fortfor att titta uppåt.

"Du menar...?" upprepade jag och fortsatte att titta uppåt.

Under de följande månaderna lyc-

kades jag tack vare hopp, mod och förtröstan till min granne en trappa upp, Mr. Richard Mueller, som lämnade mig en tub cerat, överleva min man!

Konstigt nog blev han sjuk (och dog förresten) av att äta all denna cerat, men mina läppar läktes av sig själv.

Jag använde det aldrig.

Jag är allergisk för cerat.

BORTA MED VINDBEN

MARGARET MITCHELL

Det Värstas ensideskomprimering av den 1037 sidor långa läsecirkelklassikern, som är så detaljerad och omständlig att vi på våra bara knän tackar vår litterära krympredaktion som gjort den läsbar.

"Det verkar vara krig, Miss Scarlett", sa tvillingarna Tarleton.

"Tiddelipom" sa Scarlett O'Hara.

Bom!

"Tack gode Gud att det jåkla kriget är över!" sa Rhett Butler.

"Vill du gifta dig med mig?"

"Nej!"

"Ska det här munhuggandet fortsätta så glömm vi alltsammans."

"Ashley", sa Scarlett. "Det är dig jag älskar!"

"Men jag är gift med Melanie", svarade han. "För övrigt har vi ju ett krig att vinna först."

"Var inte dum", sa Scarlett,

"kriget slutade strax efter 'Tiddelipom' och 'bom'."

"Så du gifte dig med Frank Kennedy, Scarlett?" hånlog Rhett.

"Ja, men han dog", sa Scarlett och plutade med munnen.

"Tiden går", sa Rhett förtrött.

"Jag behöver dig, Rhett."

"Jag är lessen, Scarlett. Vårt äktenskap håller bara inte. För övrigt har vi ett krig att vinna först."

"Var inte dum. Inbördeskriget slutade strax efter 'Tiddelipom' och 'Bom'."

"Vad då för ett inbördeskrig?" muttrade Rhett. "Det har gått undan, det här. Det är redan dags för andra världskriget!"

MINSKA ERT ORDFÖRRÅD

av Wilfred Fink

DET ÄR ETT FAKTUM att de mest framgångsrika affärs-
männen av idag också är de mest illitterata. Om ni vill bli fram-
gångsrik, så är det av yttersta vikt att ni minskar ert ordförråd.
Väg varje ord eller fras på tungan och säg något som är långt ifrån
det ni menar. Gör så jämt — det kan kanske bli en nyttig vana —
och ni slutar dum men rik!

malande meningar

Ruter ut!

(Glas-Kalle)

Röda havet låg blankt som en spegel.

(Moses)

De' e' v'lan f'rundeba't...

(A. Einstein)

Hon såg ut som om hon sålt smöret
och tappat pengarna.

(P. G. Wodehouse)

Hjärtevärmande

En dag satt ett litet fräknigt gossebarn och åt på en paj som hans
mor hade bakat i sällskap med en rar men hemlös liten hundvalp.
Nja, det var alltså inte i sällskap med den rara lilla vovven som
modern etc. etc., men ni förstår vad jag menar! Och jag — så långt
känner jag Det Värstas läsekrets — kan sluta här och spara poängen
till en annan anekdot.

Arnold Lovelace, citerad av Leonard Lyons

Månadens Citat

I nöden provas vännen.

Älska din nästa såsom din hustru.

Efter regn kommer solsen.

Tärningen är kastad!

— Robinson Crusoe, gammal sjöfarare.

— D. H. Lawrence i en citatspalt

— William Goethe, tysk skriftställare.

BABY, IT'S VÅLD OUTSIDE:

Trots all den kritik som riktats mot TV från alla håll, serverar den oss fortfarande våld och sadism i alla former. Bildskärmarna är alldeles nedstänkta av blod och det magiska ögat ger kraftiga utslag varje gång en pistol knallar i en vilda västern-film eller någon ger någon på nöten i en kriminalfilm. Detta be-

VÅLDSTRENDEN

VÅLD I FAMILJEPROGRAM

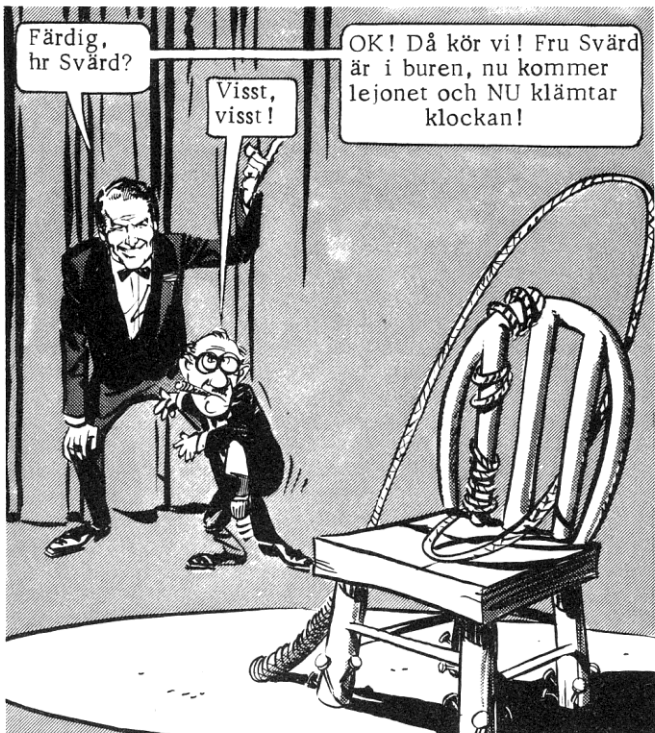
VÅLD I VÄDERLEKSPROGRAM

ror på att TV-folket väl känner den hemliga formeln för underhållning, den att *våld säljer!* Så som utvecklingen gått, gissar MAD att det bara är en tidsfråga när våldet söker sig in även på andra områden. Så här blir det när

HAR BESEGRAT TV

TECKNAD AV MORT DRUCKER

VÅLD I NYHETSPROGRAM

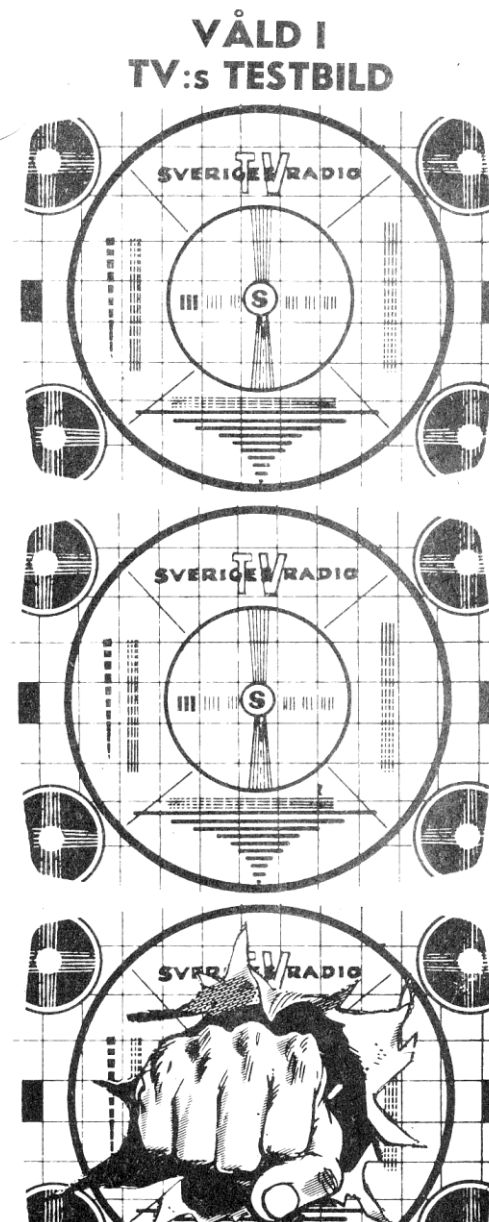
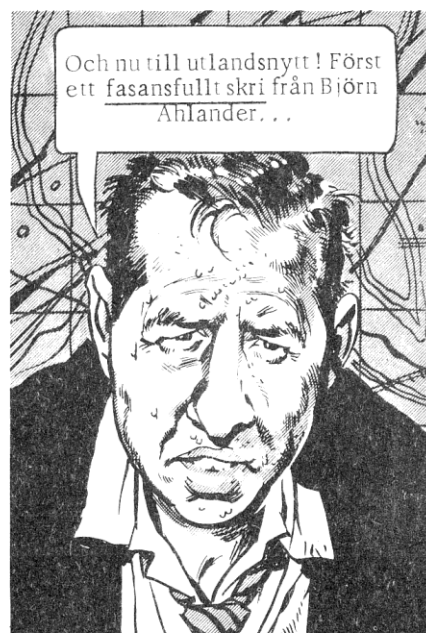

VÅLD I TEKNISKA PROGRAM

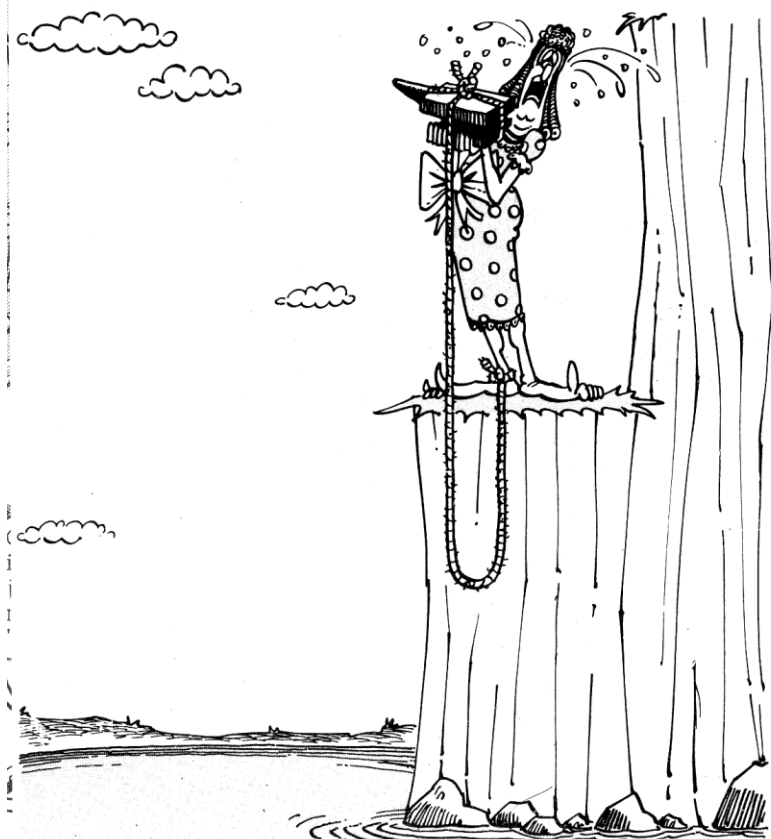

VÅLD I "HÄNT I VECKAN"

DEN FÖRSMÅDDA

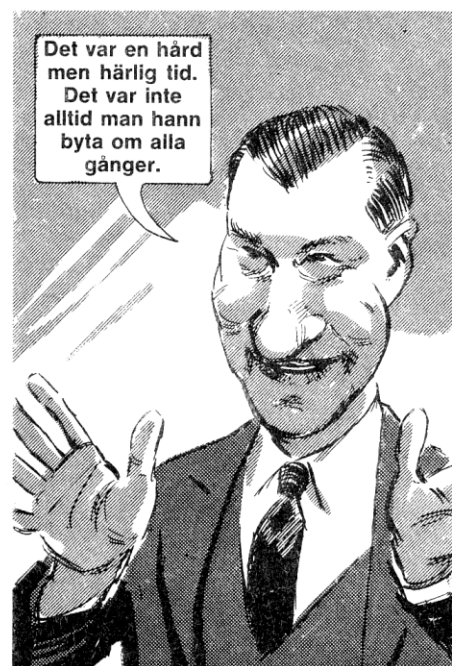
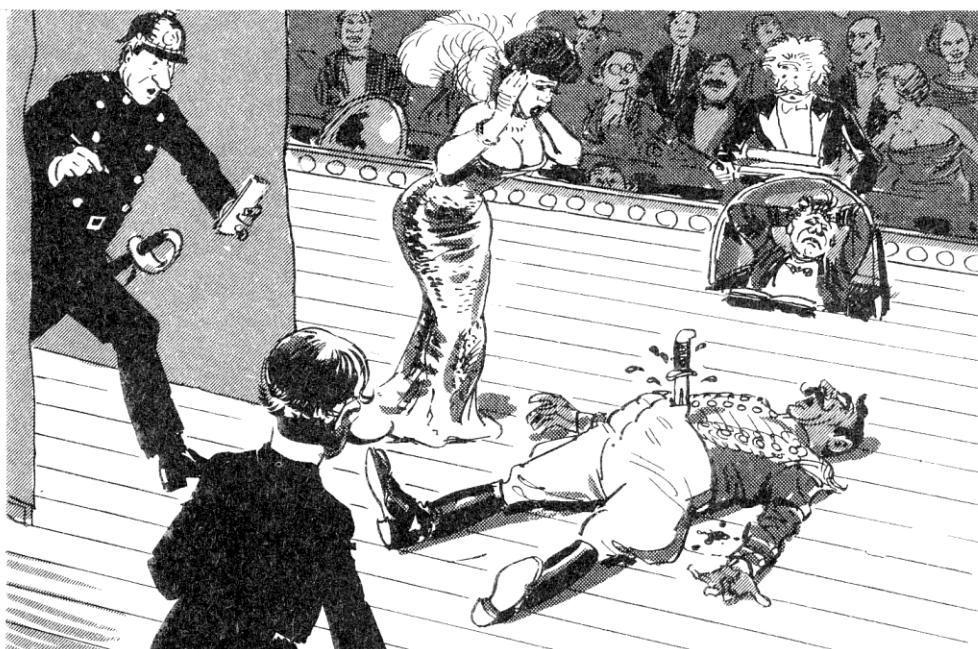
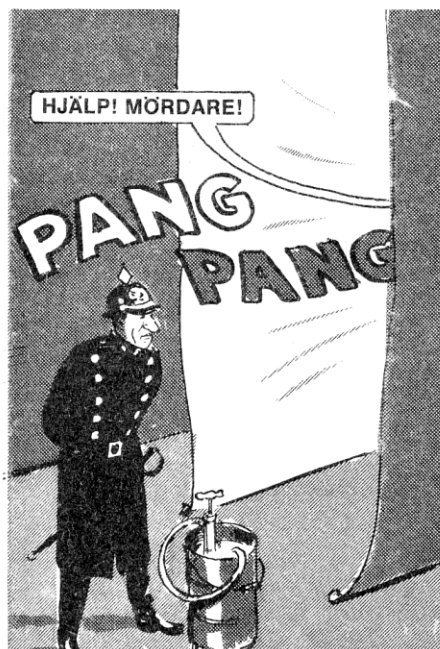
ARLA PÅ DAN PÅ KARLAPLAN:

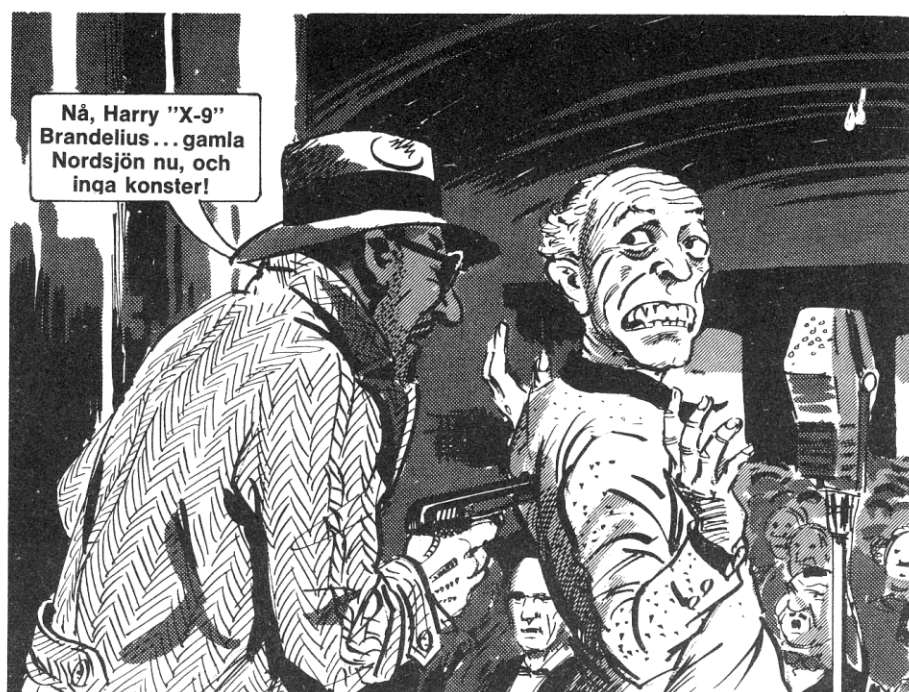
THE SIGGE FÜRST STORY

Frukostklubben är en institution. Med en institution menas i radiosammanhang ett program som gått så länge att det överlevt fem radiochefer. Radiocheferna gjorde det däremot inte. Olof Rydbeck, den nuvarande radiochefen, väntas dock när han återvänder till sitt UD-arbete, ta upp frukostklubbsidén som substitut för diplomaternas cocktailparties. Att fritt få kasta tårta på varandra under gemytliga former bör ju rimligtvis lätta trycket och förhåla utlösandet av ett tredje världskrig. I varje fall så pass länge att det kan påbörjas en dag med garanterat vackert väder. Frukostklubben, för att återknyta till den, avverkar just sin 17:e säsong, fortfarande förstås med den varje vecka lika vakne Sigge Fürst som tårtmaster. Men Sigge Fürst är inte bara frukostklubben. Han är en hel massa annat också. Därom vet denna artikel att berätta det mesta. Vår utsände Alfred E. Neuman har alltså ordet...

I vanliga fall innebär en veckoslutstripp i bil — med barn — antingen 1) förödande tråkigt och långsamt för alla inblandade eller 2) en bil full av skrikiga och bråkiga små monster. Till den ändan

MAD:s NYA VÄG-&

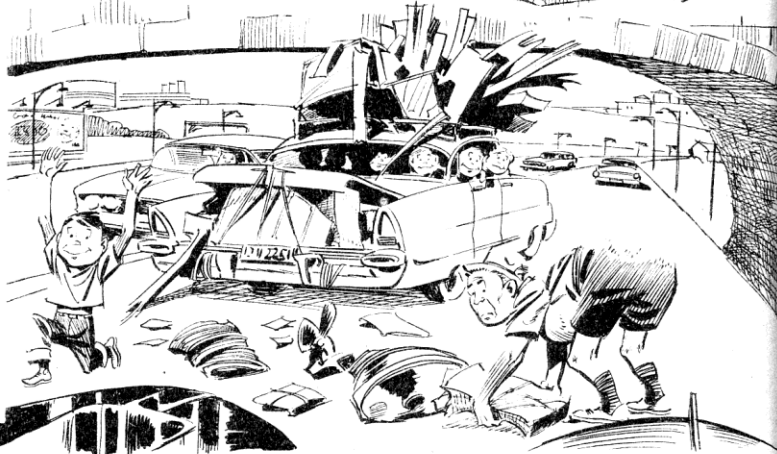
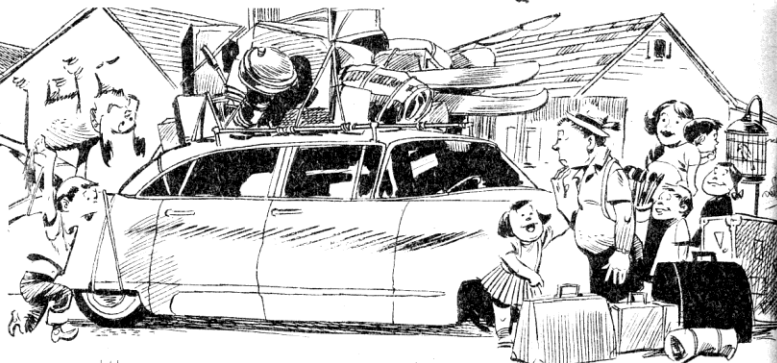
TECKNAD AV JOE ORLANDO

FÖRSTA LEKEN

"Bro, bro väja"

Regler

1. Förmå pappa att packa allt pick och pack och alla pinaler på biltaket.
2. Vid varje bro eller viadukt gissar man om den är hög nog.
3. Om bilen klarar sig under döljer man besvikelsen med att sjunga druidiska madrigaler.
4. Om bagaget skuffas ned och sprids ut över vägbanan klappar alla händerna och sjunger "Gör porten hög..."
5. Medan pappa försöker få fatt i det kringsspridda bagaget utser mamma en lagkapten, som får stoppa annalkande bilar.
6. Övriga deltagare springer utefter de ständigt längre bilköerna och uppmuntrar bilister att otåligt signalera på pappa.
7. När biltutandet når sin höjdpunkt gissar deltagarna hur lång tid det skall dröja innan pappa brister i gråt.
8. Den deltagare som gissar närmast får vara den första att besöka pappa på vilohemmet.

ANDRA LEKEN

"Alla har skylt ifrån sig"

Regler

1. Mamma väljer ut två lagkaptener som skall läsa högt på skyltarna på båda sidor av vägen.
2. När lagkaptenen läser "Se levande hästar i Furuviks djurpark!" klappar alla händerna och tjarar unisont: "Vi vill gå på Furuvik! Vi vill gå på Furuvik!"
3. När lagkaptenen läser "Motell Mattsson serverar bara Löfgrens Lila" hoppar de övriga ivrigt upp och ned och skriker: "Vi vill dricka Löfgrens Lila på Mattssons Motell!"
4. När lagkaptenen läser: "Vikingagravar — 2 kilometer" bultar de övriga föraren i huvudet och gastar: "Vi vill se vikingagravarna!"
5. När lagkaptenen läser: "Fri luft och vatten vid denna Esso-station" kinkar de övriga gnälligt: "Vi vill ha gratis luft och vatten!"
6. Meningen med leken är att se hur länge föraren kan stå ut innan han vänder om och tillbringar resten av dagen i en vilstol i trädgården.

har emellertid MAD:s rekreativrotel ingripit för att rätta till, ordna upp och göra billivet gladare. Nästa bilutflykt blir en enda glittrande glad kavalkad av smålustiga händelser om ni tar del av

LEKEMEDELSSTADGA

TREDJE LEKEN

"Dunk för pappa"

Regler

1. Före resan störtar alla till garaget för att fixa bensinmätaren så att den visar på halv tank fast den är tom.
2. Pappa väljs, honom själv ovetande, att vara "kull" och plötsligt blir han också mycket riktigt utan bensin på en ödlig raksträcka efter riksvägen.
3. När bilen börjar spotta och slutligen stannar klappar alla händerna och skriker "April, april!" fast leken är tillåten hela sommaren (ja, vi t.o.m. förordar den att lekas vintertid!)
4. Tävla om vilken väg pappa ska gå för att komma till närmaste bensinstation.
5. Deltagare som visar pappa åt fel håll äger rätt att öppna matsäckskorgen så snart pappa är utom synhåll.
6. Medan matsäcken avnjutes gissar samtliga hur lång tid det skall ta för pappa att komma tillbaka.
7. Deltagare som gissar bäst äger rätt att berätta för pappa att han missat lunchen.
8. Samtliga deltar med liv och lust i försöken att lugna ner pappa under hans raseriutbrott.

FJÄRDE LEKEN

"Änglar och älvor"

Regler

1. Före resan delar mamma upp barnen i "änglar" och "älvor".
2. Änglarna skyndar till garaget och grejar med hastighetsmätaren så att den visar 20 km/t lägre än bilen kör.
3. Älvorna måste, för att få samma poäng, smuggla undan pappas körkort från hans plånbok och förstöra det.
4. Under resan, när en motorcykelsnut börjar följa efter pappa ser båda lagen till sin glädje att hastighetsmätaren visar att bilen håller sig inom den tillåtna gränsen. Så polisen jagar antagligen någon annan...
5. Mamma väljer ut något barn som gör grimaser åt polisen.
6. När snuten lyckats stanna pappa, som inte kan visa upp körkortet, bildar alla ring och sjunger "Fy på sig pappa, fy på sig pappa!"
7. Den deltagare som anses sjunga bäst får bli den som talar om för snuten att pappa har körkort, fastän det råkar vara indraget för fortkörning.
8. Deltagarna samlas och vinkar adjö till pappa när han lämnar dem för en månad framåt.

Författaren till denna artikel har gått med på att själv ta ansvaret för den. Resten av redaktionen är för artig (eller ska vi säga harig?) Vi vill stå väl med våra fruar, fästmör och andra medlemmar av det motsatta könet, som kanske inte alls tycker det är särskilt lustigt när nu...

MAD TAR EN TITT PÅ

Kvinnan

TECKNAD AV DAVID BERG

Men snälla doktorn...
jag står inte ut! Jag
har sån hemsk tandvärk!

Snälla, snälla... kan jag
inte få komma idag...
jag MÅSTE!

OK! Om ni kommer över på
en gång, så ska jag släppa
in er och titta på tanden!

N-nu? O, nej! Det går inte!
Jag ska vara hos frissan om
en kvart!

Usch, vilken dag
jag haft! Jag är
så slut så jag
knappt kan prata!

Jag vet!
Jag vet!

Min arm värker,
jag har ont i
halsen...

Jag vet!
Jag vet!

VAD MENAR DU
EGENTLIGEN -
VET OCH VET!
VAD VET DU?

Jag menar att jag vet att
du haft en hård dag! Jag
har försökt ringa dig sen
10 i morse... och det
har tutat upptaget hela
tiden!

Tänk den där vidriga Nisse Åkerbock!
Han berättade just en jättefräck histo-
ria för mig. Det var en om Källe och
Ada, och Ada hade varit hos...

Bzzzz...
Bzzzz...
Bzzzz...

Jag har ett recept som är hemskt viktigt och bråttom med! Medan jag väntar kan jag få lite ansiktsvatten och en pincett...

Och så en deodorant, en påse tallbarr för bad, eau de cologne nära parfymade badtvålar, hårtvättningsmedel, acetone...

...ögonskugga, handcreme, talk, en nagelfil, fotpuder, olivolja, nagelsax och ett paket bomull.

Och här är receptet också! Det kostar 2.30. Tillsammans blir det 38.45!

Kära nån då... jag som bara har 37 kronor på mig! Det räcker ju inte! Uh... ja, då kan jag hämta ut receptet i morgon!

SYSTER
HUVUDGÅRDS
HJÄRN-
PILLER.

Säg ni den där tråsan som Vera hade?

Den bevisar bara att väntar man länge nog så kommer modet tillbaka!

Men sän färg! Det vände sig i magen på mig!

Med hennes figur förstår jag inte hur hon bara kan spöka ut sig i en klänning som den!

Kallar du det figur?

HON har väl perfekta mått - 95 - 95 - 95

FRU TABBE
5. DJE KLASS

FÖRÄLDRA-
MÖTE
I KVÄLL

Harry, du berättar historier så bra! Ta den du berättade i morse! Du vet den där om kommunismen. Gör det! Berätta!

OK! Det var en ryss som sa till en annan: "Vet du vad det är för skillnad på kommunism och kapitalism?"

"... kapitalism innebär att en människa suger ut en annan!"

Ja!... men kommunismen."

"... är alldeles tvärtom!"

Är inte Harry kul?!

Visst!

he he ha ha

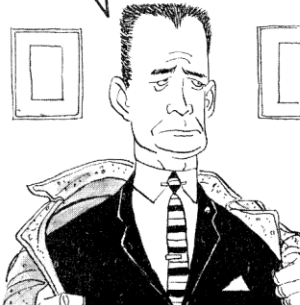
Nej, Örian! Jag är alldeles för trött att kella! Jag är slut! Jag har slitit hund hela dan!

Det var tråkigt! Jag hade tänkt att vi skulle spela bowling ikväll!

SA DU BOW-
LING?

Det var en trevlig matiné!

Ja, det var det! Och så skönt att komma ut på stan emellanåt!

Du har varit hemma i två timmar och du har ännu inte märkt att jag har färgat håret och att jag har en ny klänning!

Du lägger aldrig märke till hur jag ser ut! Jag får aldrig några komplimanger - eller ett vänligt ord - eller en klapp på axeln!

Men JAG lägger märke till DEJ!

Jag har t.ex. exempel märkt att du börjat tappa håret - och du har fått en riktig gubbmage!

Men jag har hört att dom har gott om pengar och ändå har hon så tarvlig smak att hon inte kan klä sig anständigt!

Uppriktigt sagt tror jag inte hon har köpt den! Hon har säkert stulit den från någon fågelskrämma!

Psss! Hon kommer nu!

VERA, ÄLSKLING! Vi talade just om dig!

Du ser förtjusande ut! Hur bär du dig åt?

Och du måste tala om var du har fått tag i din underbara klänning!

Kyss mig inte! Kom inte åt mig! Jag ser förskräcklig ut!

Jag ser verkligen förskräcklig ut! Så här kan man aldrig behålla en man! Det är bäst jag går till en skönhetsalong och låter dom ta hand om mig!

Kyss mig inte! Kom inte åt mig! Jag är NYMEJKAD!

Och så i morron. . . tillbaka till vardagens slit!

Usch! Måste du påminna om det!

Tvätta och stryka!

Laga mat och duka och diska!

Skura golv och damma och bädda!

Och så se efter dom dan i ända!

Hålla ett öga på dom var minut!

Ja - jag har också ett slarvigt hembiträde!

På somrarna reser svensken ut till sydligare nejder för att få en smula sol och värme, och på vintrarna reser han till sydligare nejder för att få en smula sol och värme. En blåögd byrå lockar oss med att vi kan resa till USA mot en kostnad av 75 kronor om dan, och det är faktiskt möjligt — om man inte röker, dricker, äter eller lämnar båtens koj- och kajplats. I den här artikeln har vi fäst uppmärksamheten på den epidemiska vandrarlust som så häftigt spritt sig världen runt i våra dagar. Men innan ni blir smittad: bli lugnt liggande och ta del av vad som kan hända när...

MAD RÄKER

MED LÄSARNA

När man kunde resa i USA för 75 kr. om dan var det en riskfylld tid och det krävdes nerver av stål för att stå ut med farorna under resorna.

TECKNAD AV BOB CLARKE

Idag är det självfallet annorlunda — resandet är riskfritt och tryggt...

Förr i världen visste man aldrig vem ens reskamrat kunde vara. Man löpte risken att tillbringa en långresa hopträngd i en diligens med diverse skumraskfigurer. — ja, t.o.m. med mördare ibland!

Men idag är det annorlunda. Man behöver inte hysa sådana farhågor...

Förr måste också den resande vidta försiktighetsåtgärder för att skydda sina pengar mot banditer.

Men med nutidens möjligheter bär man mycket sällan kontanter på sig — och lurar potentiella rånare...

STATIONER OCH TERMINALER

I många länder måste man stå i långa köer vid biljettluckorna för att sedan finna att man inte kan få de platser man önskar och behöver...

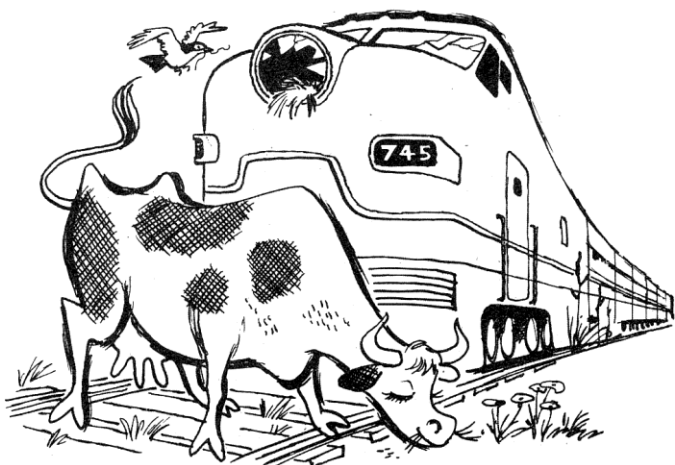

Men i andra, mera framåt länder, är bokningssystemet ett under av effektivitet. Genom sinnrika elektronanläggningar får man omgående besked om att det är fullsatt.

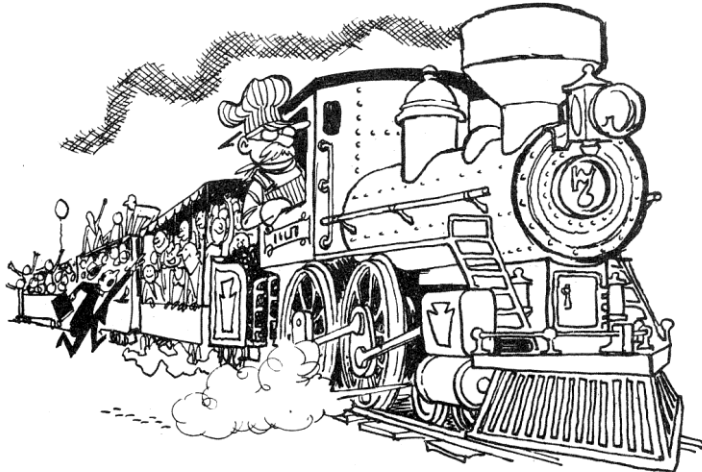

JÄRNVÄGSRESOR

Järnvägar över hela världen tycks ha ekonomiska svårigheter. Ingen reser numera tåg enbart för sitt nöjes skull, trots att tågen blir allt modernare

Men alla människor är fascinerade av ålderdomliga tåg, så bli inte överraskad om ni kommer till ett land som skippat alla moderniteter och gjort så här:

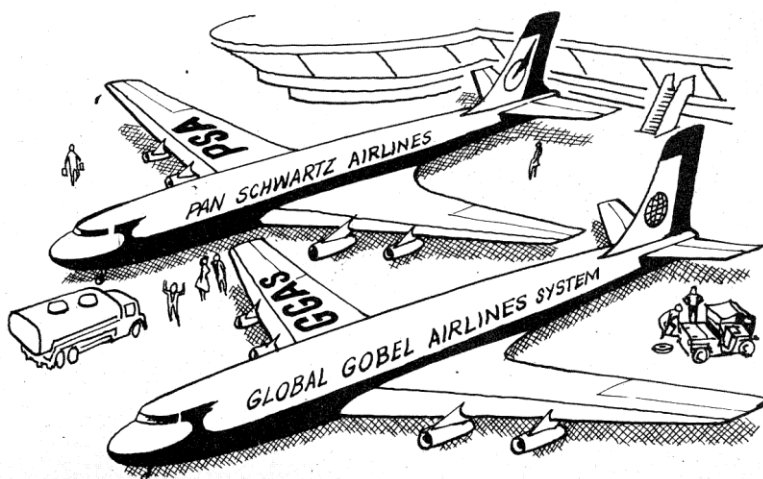

FLYGRESOR

Den som vill resa med flyg har ofta svår att välja flygbolag. Samtliga skryter och försöker överträffa varandra i att ha bästa flygplanen.

Faktum är emellertid att de flesta av de konkurrerande flygbolagen köper sina plan från samma fabrik, varför enda skillnaden oftast är färgen på klädseln inuti.

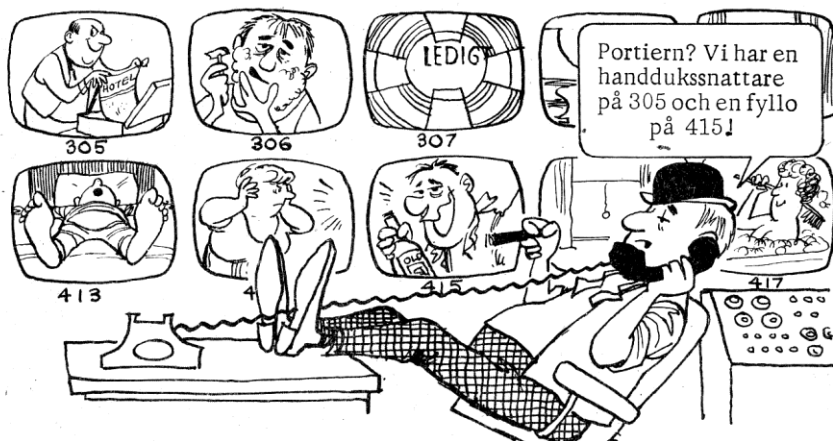

HOTELL

Hotellen varierar mycket från plats till plats. En del är fortfarande unkna, dammiga mausoléer med smygande hotelldeckare på vakt mot gäster med iögonenfallande uppträdande.

Men många hotell är ultramoderna och lyxutrustade...

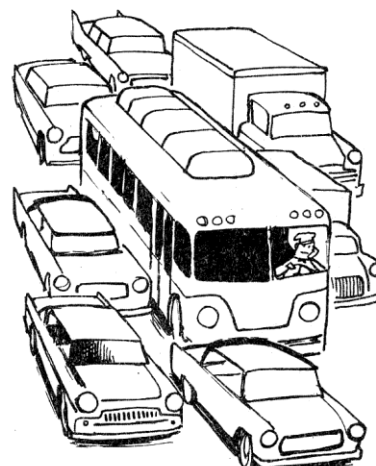
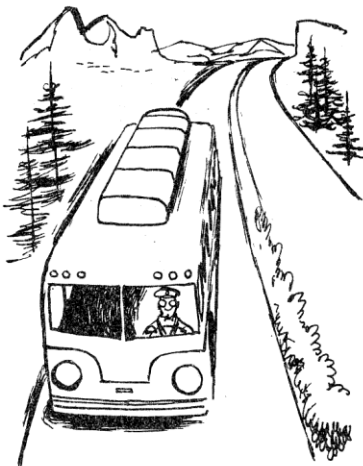
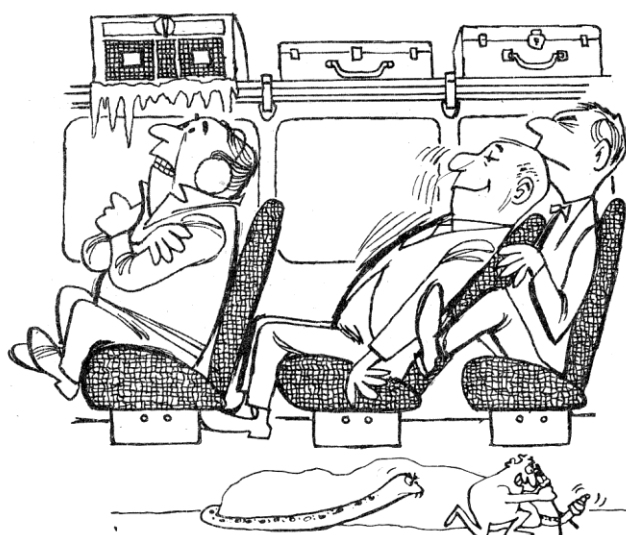

BUSSRESOR

Långfärdsbussarna på kontinenten har förändrats mycket på senare år. Nu finns sådana moderniteter som luftkonditionering och mekaniska stolar.

I annonserna susar alltid bussarna iväg i vidsträckt landskap... som här:

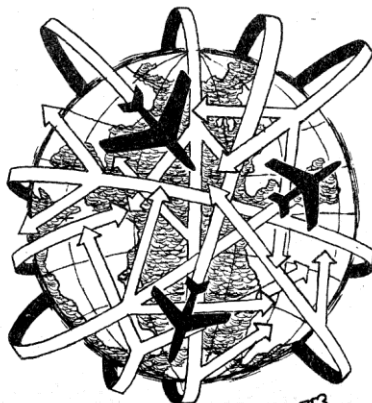
Men lugn, bara! Verkligheten gör allt för att påminna er om trafikträngseln: s:

En annan intressant sak om flygresor är hur annonserna visar flygrouterna.

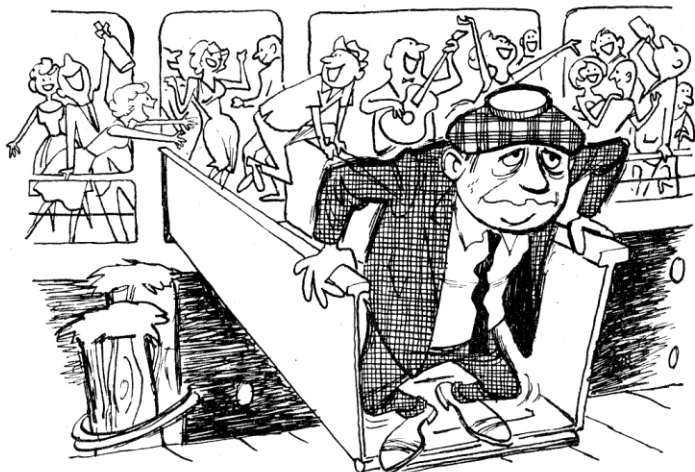
Lägg ihop alla dessa ruter på EN jordglob och det är ett under att det inte sker kollisioner dagligen!

Om ni reser med flyg så förvissa er om att ni inte överskrider den tillåtna bagagevikten. Eljest får ni betala tillägg. En del människor försöker kringgå detta genom att bära samtliga kostymer, skjortor och strumpor på sig under resan. Men vi vill inte gärna rekommendera metoden, särskilt inte under varma somrar.

SJÖRESOR

För den som har tid finns det inget som går upp mot en sjöresa. Men om ni tillvaratar alla de tillfällen till nöjen som bjuds ombord på en oceanresa, kommer ni fram mer i behov av ett sjukhus än av en semester.

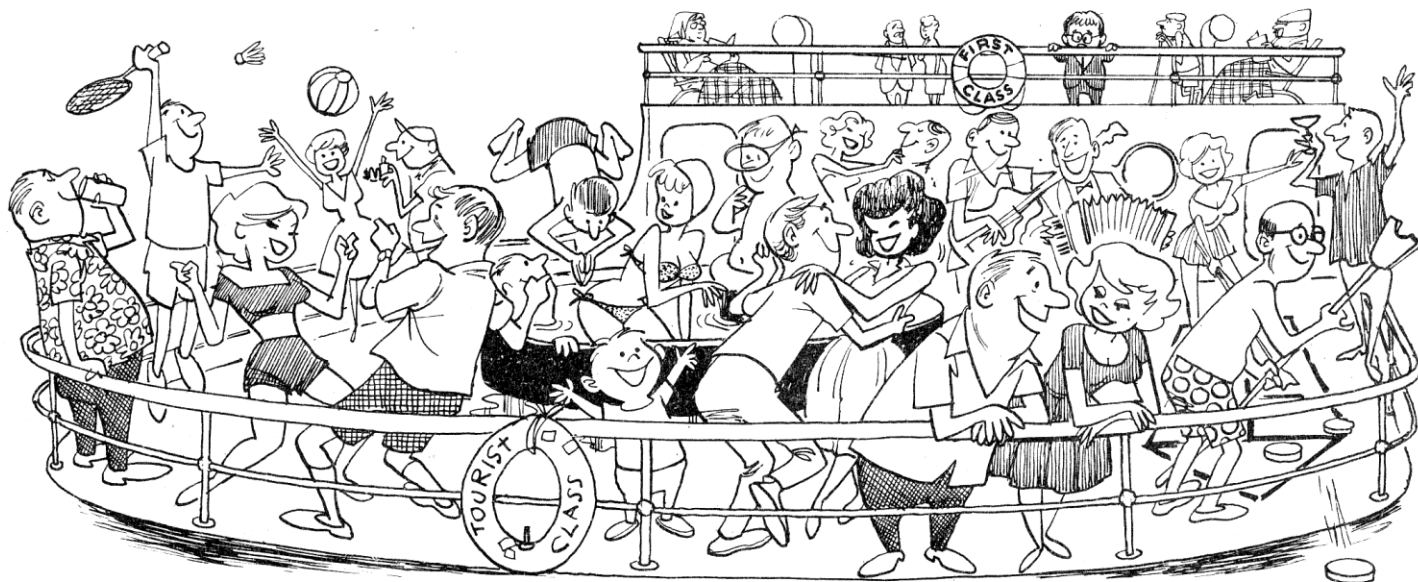

Första klass- och turistklasspassagerarna på kryssning har ungefär samma möjligheter till rekreation...

När ni köper en biljett till en sjöresa, så är kostnaden för mat inkluderad i priset. Rederierna måste göra så för att tjäna några pengar. Skulle måltiderna betalas separat, vore det inte många som ville äta.

... som simning, dans, däcksspel, cocktailparties o.s.v. Den väsentliga skillnaden är antalet — och entusiasmen.

Personlig service är utmärkande på oceanresor. Besättningen får varje passagerare att känna sig välkommen...

Men smakar det så kostar det! Klarar ni dricksfrågan? Vid resans slut är det många som inte går iland med den.

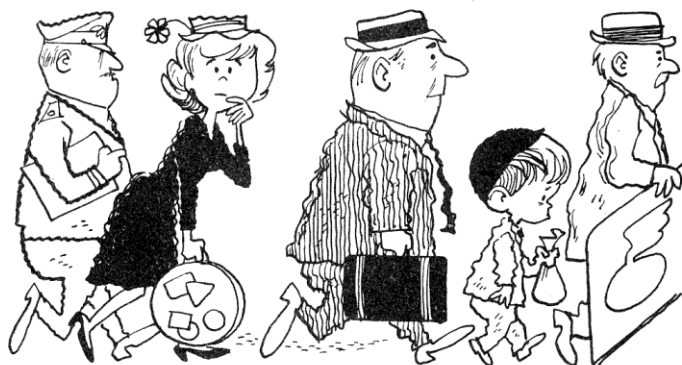
NÅGRA ALLMÄNNA RESERÅD

VAD MAN HAR PÅ SIG

En resenär i våra dagar behöver aldrig bekymra sig om tvätt, tack vare detta med wash-and-wear-kläder. Skölj dem, låt dem torka och sätt dem på! Säger fabrikanter.

Vad emellertid fabrikanter aldrig talar om är: Ni ser förskräcklig ut efteråt! Men eftersom alla era medresenärer bär samma bedrövlige kläder, gör det inget.

VAD MAN HAR MED SIG

En kvinna om reser ensam bör ta med en rejäl hattnål eftersom alla hon möter inte är gentlemän.

Skulle nämligen hatten blåsa av är inte chansen stor att nån man rusar efter den. Så se till att den sitter rejält fast!

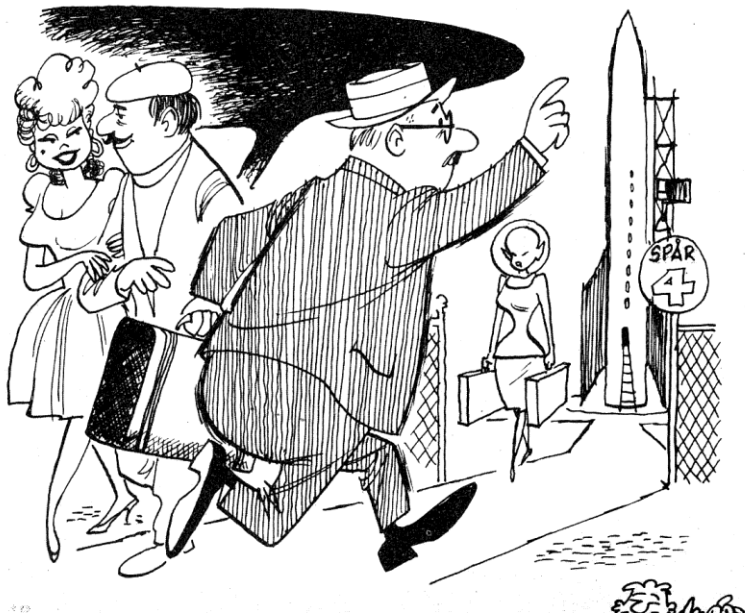
DRICKSFRÅGAN

Många resenärer oroar sig alltid för att de inte lämnar tillräckligt med dricks. Ingen risk! I de flesta fall, t.ex. taxichaufförer eller kypare, har vederbörande ett försynt sätt att säga kunden att han är snål.

RESOR I FRAMTIDEN

Det är onekligen fascinerande att tänka sig vad modern teknik och vetenskap kan komma att göra för resandet. Som att ta en raket när man ska åka över till USA, och landa 20 minuter senare — i Atlanten! Men ännu mer fantasieggande är förstås månfärder och resor till andra planeter.

Men även om tanken på en Mars-semester kan te sig lockande för en jordbunden resenär, är vi övertygade om att han där kommer att finna en del saker vara universella.

KRYSSNINGAR

Kryssningar till medelhavshamnar eller söderhavsöar är mycket populära hos semesterfirare, mest på vintern.

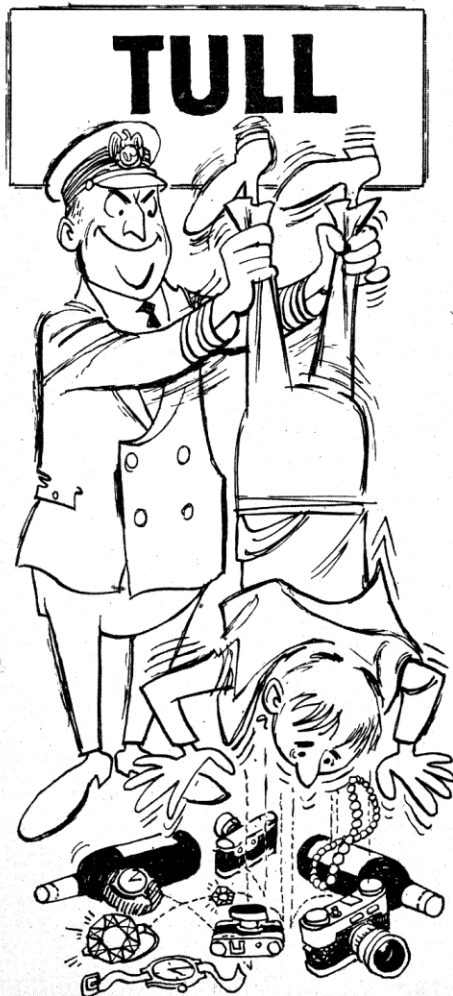

Men NATO:s flottmanövrer eller USA:s prov med långdistansraketer gör ibland avvikelser nödvändiga...

TULLKONTROLL

Folk som varit utomlands gör ofta fynd här och var, och när de nalkas tullen hemma försöker de oftast dölja dessa för att undgå att betala tullavgift för de dyrbarheter de kommit över. Men dessa amatörsmugglare klarar sig sällan efter som skarpögda tullare omedelbart avslöjar alla kontrabandsbanditer i en blick.

HUR TULLMÄN UPPTÄCKER SMUGGELGODS

SKYLDIGT UTSEENDE

OVÄNTAT TUNGA FÖREMÅL

EGENDOMLIGA ELLER OMAKA KLÄDESPERSEDLAR

Egendomliga handskar

Egendomliga byxor

Egendomliga souvenirhattar

ANATOMISKA UNDERLIGHETER

Framträdande kinder

Framträdande bakdel

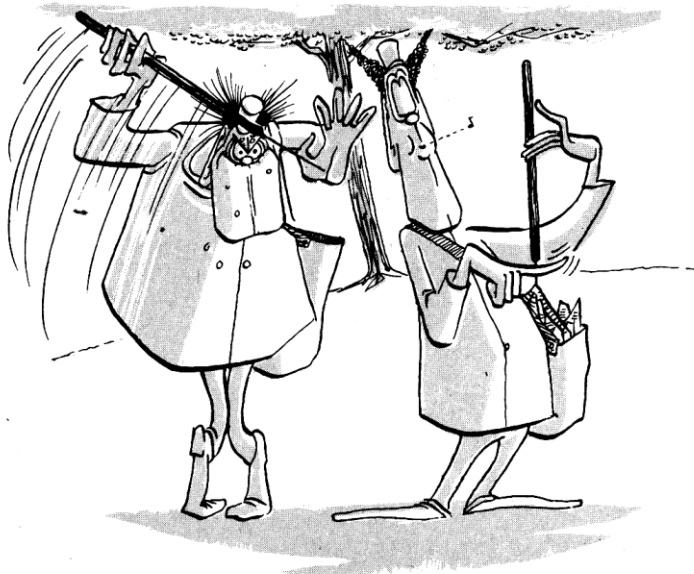
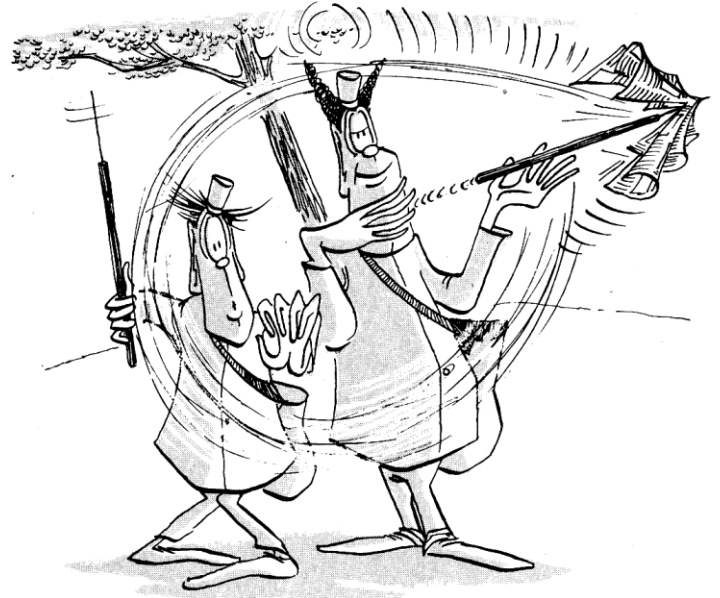
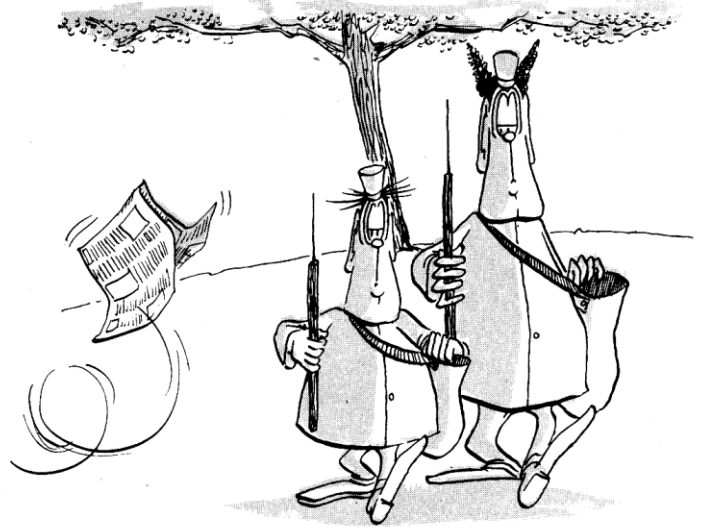
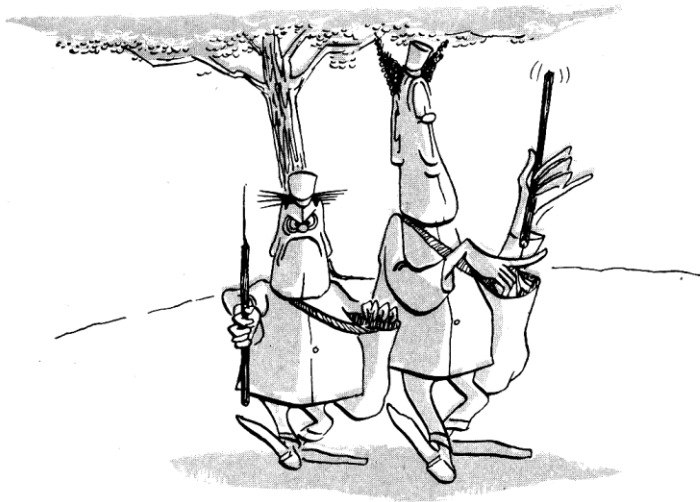
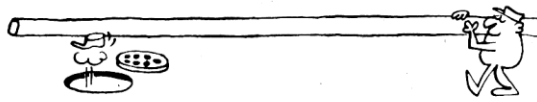
Framträdande fördelar

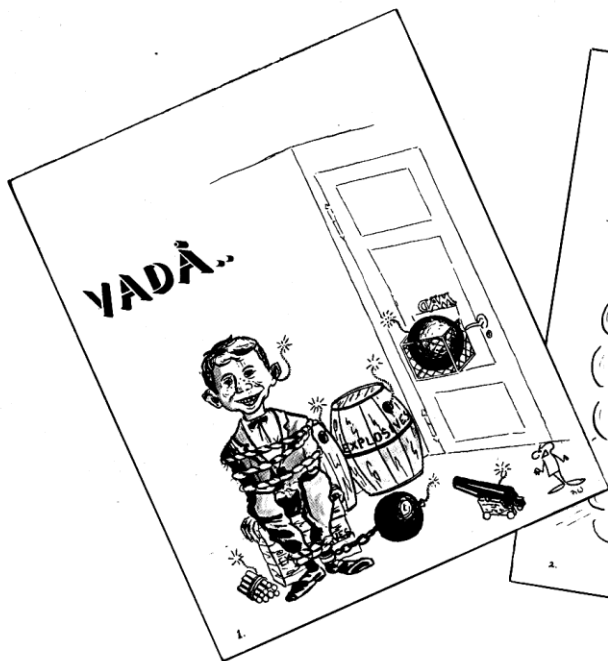
DON MARTIN IGEN:

DON MARTIN STÄDAR I PARKEN

D. MARTIN

jollaH!

gaJ arab rardnu rövvar rD. dirflaV
kcoL gäs äs dalg tu rän nah edaleps
grinrät hco arab kcif ppu ne aåvt hco
ne atte åp nadis 23 i DAM rn 36/3. deM
seledräs tkrämtu gnintkagöh

.S ello

Jo, i grinrät gäller — till skillnad från
tärning — att få så lågt poängtal som
möjligt. — Red.

Forum för fårskallar

MAD

Vi är två killar som hittat ett fel i
nr 1/63 av er s.k. tidning: På sidan 25
står det en figur och drar i en dörr som
det står SKJUT på. Är han blind? Om
han är det skulle han väl i alla fall för-
söka åt andra hållet?

BEEF & USN

Borgholm

Han är döv också. — Red.

EXCESSER

Dyre (10 kr/året) O'Månsson!

Va e nure här fö någe? Va? Va? Uhu.
Min vådå? Uhu, älosch, som jag alltså
framför. Va! Fö vådå? EXCESSEN
naturletvis. Den va helt enkelt huper-
duper-super-ultra-extra-värna-huppla-
söppla-häppla-väs... Häppla? Hupp.
Syster! SYSTER! En tröja, va! Men fort!

Pära Kennedy

Månen

Ät Lasse O'Månsson?

Det bästa som någonsin blivit skrivet
i MAD på de senaste åren var EXCES-
SEN. Inte för att jag diggar sjuk humor,
men så roligt som jag hade då jag läste
EXCESSEN har jag inte haft. Min eloge.

Knutmartin

(adresslös)

Th. Sundbaum, som ritade och Bengt
Sahlberg, som skrev, niger och tackar.
Fast med tvekan. — Red.

Fäskallar!

Decaku podose suze na oci: "Gospo-
dine ja ne placem." saze se psu i progov-
vori: "Ridane, hajde poslednji put da se
poljubimo."

Gospodin izvadi i dade decaku 180
dinara. To je za decaku i njegovu bo-
lesnu majku, bilo dosta za hranu. Decak
se jos jednom okrenuo da vidi svog
Ridana.

Guðrun Büch

Göteborg

Det kanske är ostridigt. Men jag kan
inte inse annat än att Sonny Liston är
en god boxare, och det är väl det väsent-
liga? — Red.

MAD,

Sverige.

Det var en god idé att i MAD 3/63
ge en hänvisning "forts. på sid. 68" trots
att sidantalet blott var 36; skulle med
tacksamhet emotse att ni verkligen för
in ett sidantal på bortåt 70.

Högaktningsfullt

Styrbjörn E:son Lindberg

Hangö, Finland

Varje nummer består faktiskt av 70 si-
dor. Dessvärre går ni miste om hälften
av dem på grund av tidsskillnaden.

— Red.

Moxie på Er, O'Månsson!

Jag vill fråga vad ni menar med att
skriva "forts. på sid. 68" (se MAD 3/63
sid. 30) på en icke avslutad artikel när
MAD bara innehåller 37 sidor.

Arg matematiker

Götet

Matematiker? Sänd oss den 37:e sidan
så ska jag återkomma. — Red.

Avanti MAD!

Jag undrar var man skall köpa MAD
i Vatikanen? Bäpp, bäpp!

Purken Scorpio på Sicilien
(Mafiamember)

Vatikanens programpunkt "Pope 63"
svarar på allt som rör nöjesbranschen.
— Red.

HANDMÅLAD! HANDSKRIVEN! HEMSKICKAD!

Vad kan ni mer begära för 10 kronor om året? Allt detta får ni nämligen, och sex gånger dessutom! Det enda vi begär av er, är, att ni läser tidningen. Det orkar vi verkligen inte göra själva. Förresten: vi är villiga att gå så långt; att ni inte ens behöver läsa MAD bara ni prenumererar på den, så att vi blir av med den snabbt och får färska klöver så att vi kan leva loppan och ha lite kul. Hösten är ju så mörk och kulen, som bekant. Här hemma. Dock inte i Torremolinos, dit vi förlagt nästa redaktionssammanträde. Så sno er på, är ni bussiga, va! Tidningen blir ju så mycket roligare då också. Avgjort, alltså!

JASÅ, ni ska tillbringa vintern i Spanien? Så skönt för er! Ja, då önskar jag trevlig resa och hoppas ni får jättemysigt. Naturligtvis vill jag betala en lumpen tia för sex nummer av MAD. Fast det viktigaste skälet att jag betalar är att ni tänker lämna landet. Skönt. Därför har jag kanske även fyllt i namnen på två polare som ni också bör ge MAD till. Jag betalar.

NAMN

BOSTAD

POSTADRESS

SKICKA (OCKSÅ) MAD TILL

NAMN

BOSTAD

POSTADRESS

NAMN

BOSTAD

POSTADRESS

En av de värsta:

... se själv!

